Verum si qs ita arg: Q. homo est Socrates, Q. Albus est Socrates,
E. quoddam album est homo. Consequentiam esse formalem prob.
qa totus syllogismus ejusmodi, fit ex expositorio, p conversionem
legitimam propositionis singularis. Expositor. e is: Socrates
est homo, Socrates est albus, E. quoddam album est homo.
Cujus forma legitima est. Quin reduci potest h.m. ad primam
figuram: O. est Socrates, illud est album, Quidam homo e Socr.
E. Q. hõo est albus. Ita Scotus l. Prior. q. 10. concl. 1.
Ipsi Arist. loq hac reg: de syllogismis qui constant medio com
-muni, seu syllogismis κατ' ἐξοχὴν ita dictis, non de exposita
-rüs, quiq habent medium singulare; nam in his, non tm. ex
puris particularibq, sed etiam ex puris affirmantibq in secun
-da fig. recte concluditur, ut etiam Fonsec. docet: l. 6. c. 23.
vid. et Horn. Log. l. 4. q. 5.

Ut in forma conclusio seqtur partem
debiliorem praemissar. sic in mate-
-ria seqtur partem fortiorem. Quod
innotescit hoc syllogismo practico:
Oẽs hoĩes à Christo sũt redempti, Atq
Ego sum hõo, E. ego à Christo redem
-ptus sum. Hic min. certitudine huma
-na nobis innotescit, qa p. maj. certa est
certitudine divina, 1 Tim. 2. 6. conclu
-sio quoq certa e, certitudine divina.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/bechmann1677/0832
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg